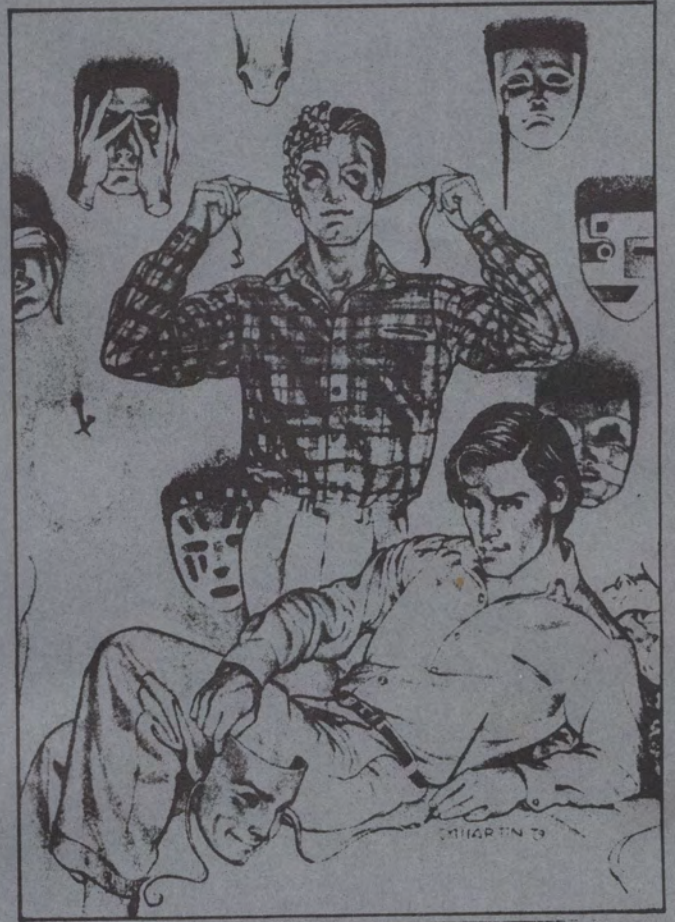

PINK PEOPLE

NO 15
MEI-
JUNI
1984

LOS NUMMER
ÉÉN PIEK

EN TOEN KWAM PARADIJSVOGEL
COCKTAILPARTY...
FANTASIE EN SEKSUALITEIT...
VIDEOFESTIVAL IN HET COC...
INTERNATIONALE HOMOWEEK...

"PINK-PEOPLE"

twee-maandelijkse uitgave door 't
N.V.I.H. - COC - VENLO.

Blad met informatie en meningen.

Abonnement: hfl. 15,-- per jaar.
(gironummer 5574187, t.n.v. penning-
meester COC Venlo), onder vermelding
van P.People, 1984.

Informatie over lidmaatschap en/of
abonnement, oftewel voor het inzenden
van reakties en/of opgeven van adver-
tenties:

N.V.I.H. - COC VENLO,
REDAKTIE PINK-PEOPLE,

POSTBUS 611,

5900 AP VENLO.

REDAKTIE-TEAM:

CLEMENS LANTMAN (KOÖRDINATOR),

JOHN WIJNHOFEN,

PETER VENNEKENS,

BEN JANSSEN,

HUB OITMAN.

Het redactie-team van Pink-People
wijst er op dat ingezonden brieven
of artikelen, door hen ook als zo-
danig beschouwd worden.

Dat betekent dat de schrijver van
brieven of artikelen verantwoorde-
lijk is voor de inhoud ervan en
dat de inhoud niet vanzelfsprekend
door het (gehele) redactie-team ge-
dragen wordt.

De redactie houdt zich het recht voor,
om aangeboden artikelen en/of brieven
niet op te nemen in dit blad.

VAN DE REDAKTIE...

Een nieuwe Pink People alweer.
Middels deze inleiding wil ik de
lezers allereerst attenderen op
de INTERNATIONALE HOMODAG 1984,
voor Nederland dit jaar in
NIJMEGEN, op zaterdag 30 JUNI.
Een aantal mensen uit Venlo
willen per fiets naar Nijmegen.
Als je interesse hebt om mee
te fietsen, kun je je daarvoor
opgeven bij René of Matthieu,
telefonies te bereiken onder
nummer 077-44965.
Mogelijk kan er ook weer een
bus gecharterd worden, al dan
niet in samenwerking met andere
afdelingen.
Laat derhalve tijdig weten of
je eventueel van deze bus ge-
bruik wilt maken: ook via
telefoon 077-44965.

In het kader van de Internationale
Homoweek heeft het COC-VENLO ook
ekstra activiteiten op haar pro-
gramma staan, voorafgaand aan de
landelijke Flikker- en Pottendag
te Nijmegen.

Over de VIDEO-DAG op zondag
17 juni, lees je meer elders in
dit blad.

Op zondag 24 juni zal er een
COCKTAIL-PARTY zijn in het
COC-Soosgebouw.

Op dinsdag 26 juni en op donder-
dag 28 juni zal de STANDPLOEG
van het COC-Venlo actief zijn in
het centrum: dinsdag worden er
BALLONNEN uitgedeeld en donder-
dag trakteert men voorbijgangers
op ROZE DRIEHOEK GEBAKJES!!

De OPENBARE BIBLIOTHEEK in Venlo
zal tijdens deze internationale
homoweek 1984 haar medewerking
verlenen door haar LEESTAFEL in
te richten rond het thema Homo-
seksualiteit.

Er wordt tevens geprobeerd om de
tentoonstelling HOMOSEKSUALITEIT
EN FASCISME daarbij te gebruiken.

We raden je aan om voor nadere infor-
matie omtrent al deze activiteiten
de krantenpublicaties (dag- en week-
bladen), de COC-Nieuwsbrief en de
affiches op diverse plaatsen in Venlo
in de gaten te houden.

Wat de inhoud van deze Pink-People betreft, hebben we andermaal het gevoel dat deze van een goede kwaliteit getuigd.

Je treft een interview aan met een lesbische vrouw in het artikel "En toen kwam Paradijsvogel...", en Jeroen vertelt over "Fantasie en seksualiteit".

Garanties genoeg voor een tijdje leesplezier.

Sluitingsdatum kopij voor het volgende nummer: 1 juli 1984.

Namens de redactie,
Clemens Lantman.

REAKTIE(S).

Reaktie n.a.v. de publikatie van de COC-Stadsgroep Roermond, in Pink People nr. 14.

Gaarne wil ik reageren op uw artikel. Eenieder zal het met ons beiden eens zijn dat we ons willen inzetten voor de homofiele medemens en ik pretendeer het ook niet de wijsheid in pacht te hebben, en dat ik 't doe op de enig zaligmakende manier. Wel spreek ik uit een ervaring van ruim 20 jaar.

In deze 20 jaar ben ik niet stil blijven staan en ik leer nog iedere dag.

Omtrent de middelen die het COC wil gebruiken de volgende opmerkingen: Zolang u in Roermond actief bent, heb ik nog geen voorlichting gezien, of uitnodiging hiertoe.

Positief uiten en waarderen.

Wie van uw groep uit zich positief omtrent zijn homofilie en over de homofilie van anderen?

Weerbaar maken.

Sedert wanneer stellen wij ons weerbaar op? Eerst zul je als zodanig bekend moeten zijn voordat je tot verweer kunt komen, als dit al nodig mocht zijn.

Het bestrijden van opgelegde heteronorm.
Wat wij ook willen, we zullen er vanuit moeten gaan dat we in een heteromaat-

schappij leven.

We kunnen er voor strijden om een plaats te verwerven in deze heteromaatschappij, we kunnen toch niet verwachten dat 90% van de mensheid zich bij ons aanpast. Negers kunnen niet verwachten dat de blanken zich zwart schilderen. Wij homo's, mannen en vrouwen, zullen ons in de gegeven hetero-norm een plaats moeten veroveren.

Uitbannen van de hetero-norm.

Ja, dat is het nu juist. 90% is mannetje-vrouwje-kind. Dat verander je niet. Hooguit in begrip dat er ook mensen zijn die dat niet willen of kunnen.

Verzetten tegen vrijheidsonderdrukkende normen.

De wereld op zijn kop, bij de Batavieren klopte het al niet!

Mis! Sedert de oermens is er een bepaald patroon (norm), mannetje-vrouwje kindje. De geschiedenis leert ons dat er sedertdien heel wat veranderd is, al ging dat met ups and downs.

Vaak zijn verworvenheden rigoreus teruggewezen, kijk maar naar de tweede wereldoorlog en nu b.v. in Iran.

Het enige doel dat ik me voor ogen houdt is een samenleving van heteroseksuelen, waarin wij, homoseksuelen als minderheid, redelijk geaksepteerd en getolereerd worden.

Dit bereiken we m.i. niet door op de barrikaden te gaan staan.

Ja, in onze gelegenheden, daar horen we thuis. Daar kunnen jongens met jongens dansen, elders veroorzaakt dit problemen en agressie.

Maar laat hetero's met ons kennis maken. De groep hetero's die homozaken bezoekt wordt steeds groter en er wordt steeds meer over gesproken dat het meevalt, die homo's.

Als verweer om dergelijke dingen te organiseren voeren jullie aan: de drempelvrees.

Wel, duizenden homo's hebben drempelvrees voor homozaken, zou het niet gewenst zijn er eens aan te werken dat onze eigen mensen (homo's) zo teruggetrokken in hun eigen wereldje, eens durven leven, om te beginnen in eigen kring.

Struisvogelpolitiek!

Mens durf te leven in je eigen wereld en verwacht niet van anderen dat ze aanvaarden waar je zelf niet voor uit durft te komen.

Verbeter de wereld, begin bij jezelf.
Dat is een leus die we voor ogen

moeten houden.

We zullen ons een plaats in deze heterowereld moeten verwerven en niet afdwingen, want alles zal verworvenheden blijven.

Dennis van Riemsdijk,
Roermond.

Beste Mevrouw Verstraaten,

Ten beginne wil ik bedanken dat u er de tijd en energie voor over hebt gehad -iets wat velen ontbrak- om op 't artikel "Flikker je vrijer" in Pink People nummer 13 te reageren, via een ingezonden brief aan de redactie. Een van de vele redenen van het destijds bovengenoemd geschreven artikel was het trachten te doorbreken van de matheid en de berusting m.n. binnen de homobeweging ten aanzien van hun maatschappelijke positie. Dit is mijns inziens aardig gelukt, kijkend naar de vele reacties die op het artikel geuit zijn, waardoor discussie en ontwikkeling weer mogelijk wordt.

Na de reactie van u doorgelezen te hebben, valt het me direkt op dat u er vanuit gaat dat de mening, de visie of kritiek van de meerderheid altijd beter is.

Volgens deze rederatie zult u wellicht CDA-aanhangster zijn, omdat dit nu eenmaal de grootste politieke partij is.

Deze manier van redeneren is erg konservatief, zodat er nooit vernieuwing mogelijk is.

Bovendien probeert u mijn theorie en kritiek af te zwakken door deze tegenover de mening van de grote meerderheid te plaatsen, die immers altijd beter is.

Ook bespeur ik dat u aanpassen aan de meerderheid verwacht met rekening houden met de meerderheid, iets wat beslist niet hetzelfde is.

Het lijkt me de duidelijkheid ten goede komen, als ik enkele citaten aanhaal, waarin dit naar voren komt. U schrijft:

"Waar is deze René mee bezig? M.i. zou dat de publieke opinie juist helemaal niet ten goede komen".

En: "Er is een groot verschil tussen er geen geheim van maken en er mee te koop lopen".

Vervolgens zegt u dat u de inhoud van uw brief aan diverse mensen heeft laten lezen en dat deze unaniem achter de inhoud ervan staan. Als laatste zegt u dat de reacties

op uw brief in P.People wel uit zullen maken of er meer mensen dezelfde mening zijn toegedaan als u.

Kortom in heel uw reactie probeert u mijn visie af te doen als onbelangrijk, omdat het merendeel van de mensen hier anders over denken.

Tenslotte wil ik nog even kort ingaan op de 5 vragen die u mij gesteld heeft.

1. Hierin vraagt u om het percentage wat er net zo over denkt als ik. Daar u nu eenmaal veel waarde lijkt te hechten aan percentages, wil ik u hierin graag bevredigen. Welnu: mijn manier van strijden en denken omtrent de bevrijding van homoseksualiteit is grotendeels gebaseerd op het lezen van boeken waarin dergelijk soort theorieën te vinden zijn. Wat dat betreft is ook het artikel "Flikker je vrijer" als theorie zijnde niet nieuw of uniek. Men kan verwachten, als dergelijk soort boeken op de markt verschijnen, er ook een behoorlijke afzet moet zijn. Aannemende dat een groot deel van de mensen dergelijk soort boeken kopen, vanwege het feit dat desbetreffende theorieën die mensen aanspreekt, kan men wel konkluderen dat vele mensen dezelfde theorie en strategie aanhangen als in het artikel "flikker je vrijer" beschreven staat.
2. Wat de vraag betreft of ik van mening ben dat de meerderheid zich aan de minderheid aan moet passen, ben ik de mening toegedaan dat dit absoluut niet gewenst is en zelfs gevaarlijk is. Dit geldt overigens ook voor een omgedraaide situatie.
3. U vraagt of ik denk door dergelijk soort akties geaksepteerd te zullen worden. Het gaat me echter niet zozeer om mijn persoonlijke akseptatie, maar om het opheffen van elkaar uitsluitende categorieën, zoals: homoseksualiteit c.q. heteroseksualiteit en mannelijkheid c.q. vrouwelijkheid. Dit omdat al deze eigenschappen voor iedereen toegankelijk zijn en ook een voorwaarde is om maatschappelijke akseptatie van homoseksualiteit en vrouwelijkheid.
4. Op de vraag of ik het verschil weet tussen baanbrekend en afbreken, kan ik antwoorden dat ik van mening ben van wél.

5. U vraagt zich af of de stadsverfraaiende leuzen ook van mijn hand zijn.

Hierop antwoord geven is niet gemakkelijk, omdat de kans er is dat het COC Venlo hierop aangekeken wordt, hoewel deze vereniging hiervoor absoluut niet aansprakelijk gesteld kan worden. Toch heb ik inderdaad eens wat teksten gespoten, ze zijn helaas wel wat verschoten inmiddels, maar schijnbaar telt Venlo méér radicale flikkers zoals ik.

Het is dus niet zo dat al die teksten van mijn hand komen, gelukkig niet kan ik wel zeggen.

Hopende dat ik u met m'n reactie van dienst ben geweest, groet ik u en wie weet mag ik u op 25 mei ontmoeten. Op deze avond zal n.l. aandacht geschonken worden aan de protestbrieven die we van niet COC-leden binnen hebben gekregen.

Iedereen is welkom!

Dus misschien tot dan.

René Bardoel.

Beste Wim,

Evenals Mevrouw Verstraaten, wil ik ook jou bedanken voor je reactie.

Je zegt dat het niet gemakkelijk is om te reageren op het artikel "Flikker je vrijer". Dit omdat je denkt dat ik dan zou zeggen niet begrepen te zijn, of dat ik dan zou beweren dat desbetreffende persoon vanuit de heteromoraal redeneert.

Helaas heb ik inderdaad gekonstateerd dat veel mensen het artikel slecht gelezen en slecht begrepen hebben.

Dit leid ik onder andere af uit de veel gemaakte opmerking dat ik bepaalde mensen dwing om mijn strategie te volgen.

In het hele artikel kan ik gelukkig niets hiervan bespeuren en heb zelf op blz. 12 geschreven dat het heel goed mogelijk is dat mensen een geheel andere strategie hebben dan die in het artikel staat.

Wat de opmerking betreft die ik maak, dat veel mensen vanuit de heteromoraal redeneren, ben ik van mening dat dit helaas inderdaad het geval is.

Het is echter vrij logies dat dit een

veel voorkomend verschijnsel is: je neemt n.l. zéér veel denkwijzen uit je directe omgeving over, zo ook negatieve gedachten over je eigen homoseksualiteit.

Als ik dan in het artikel spreek over bewustwording, bedoel ik daarmee dat men gaat inzien dat veel gedragingen, verwachtingen en denkwijzen door de maatschappij zijn ingegeven.

Je maakt ook 'n opmerking in je reactie dat het beslist niet de bedoeling is om een aanval te doen op mijn manier van kleden, opmaak, gedrag, enz.: natuurlijk zou een dergelijke aanval ook per definitie ongegrond zijn.

Wel denk ik dat je het als bijzonder onprettig zou ervaren als ik je met 'n dergelijk gedrag zou konfronteren in bijzijn van je kennissen, familieleden en vrienden. Het lijkt me nuttig er even bij stil te staan waarom dit bij de meeste mensen het geval is.

Je schrijft ook dat ik dergelijke uiterlijkheden opdring en aanprijs aan andere homo's.

Wat het aanprijzen betreft, klopt dat, hoewel ik dit niet alleen bij homo's doe. Van opdringen is echter niets te bespeuren in het artikel en ik vraag je dan ook naar de zinsnede waar dit staan zou.

Wel heb ik mijn verontwaardiging uitgesproken over de radicale doelstellingen die het COC-Venlo aanhangt in verhouding tot het zichtbaar maken van homoseksualiteit, wat zo weinig mensen deden.

Bovendien ben ik vrij om aan iedereen mijn kritiek en mening kenbaar te maken, wat dan ook niets met opdringen te maken heeft.

Vervolgens wek je de indruk dat ik geschreven zou hebben dat het bewustzijn van mensen niet in orde is als ze dergelijk gedrag niet willen vertonen.

Inderdaad ben ik van mening dat mensen, die zich bewust zijn van onderdrukken-de normen t.a.v. homoseksualiteit en vrouwelijkheid hier ook daadwerkelijk tegen zullen moeten vechten. Op welke manier, daarover kan gediskussieerd of getheoretiseerd worden.

Wat dit theoretiseren betreft, zal ik 't zéér op prijs stellen als jij, maar anderen ook, een jouw/hun manier van strijden tegen de homo-onderdrukking zou weergeven. Of is het zo dat homo's en homoseksualiteit niet meer onderdrukt worden?

Je bent ook van mening dat mijn beschrijving van een flikkerparadijs, een woord overigens dat ik nooit zal gebruiken, maar een saaie en

kale boel is. Dit is hoogst opmerkelijk: ik wil mensen hier niet voor-kauwen hoe een flikkeridentiteit vorm kan worden gegeven, daar ik ervan uitga dat mensen creatief genoeg zijn. Prompt krijg ik daar van jou kritiek op, terwijl je me anderzijds beschuldigt van opdringen, aanprijzen, enz.

Wat je bezwaar tegen de door mij gebruikte moeilijke begrippen en waarden betreft, kan ik zeggen dat ik deze zoveel mogelijk heb vermeden.

Helaas is het bijna ondoenlijk om alle begrippen en woorden uit te leggen, vooral als je je moet beperken in het aantal te schrijven bladzijden.

Bovendien mag je veronderstellen dat iedereen een woordenboek in zijn of haar bezit heeft en dit als het nodig is ook gebruikt.

De kritiek die je hebt op het slechte uitleggen van het begrip heteronorm deel ik met je: ik heb dat begrip niet uitgelegd omdat ik ervan uitging dat dit wel bekend was of anders wel opgemaakt kon worden uit het artikel in zijn totaliteit.

Het kenmerk van normen is dat ze ontstaan zijn door denkwijzen, verwachtingspatronen en waarden die mensen in een bepaalde maatschappij koesteren. Hierdoor ontstaat een netwerk van ongeschreven regels waaraan mensen zich behoren te houden.

Vaak wordt men zich pas van bepaalde bewust, nadat men deze overschreden heeft, omdat men dan door de bevolking erop gewezen wordt dat men iets fout doet.

De gedachte dat mannen geen rokken kunnen dragen is bijvoorbeeld zo'n norm, dit wordt als abnormaal ervaren.

Wat het feit betreft dat je gelukkig bent opgegroeid in een gezin, kan ik zeggen dat ik deze ervaring met je deel. Toch wil dit voor mij niet zeggen dat ik daardoor geen kritiek zou kunnen hebben op het gezin.

Als laatste noem je het rolgedrag van mannen waar het gaat om uiterlijkheden. Je wekt hier de indruk dat deze uiterlijkheden niet zo belangrijk zijn en men meer naar het innerlijk van de mens moet kijken: alsof dit twee van elkaar losstaande aspecten van de mens zijn! Bovendien vind ik het dan opmerkelijk dat mensen zich zo druk maken over hun uiterlijk, alsmede over dat van anderen! Immers, mannen zouden dan toch rokken

kunnen dragen!

Wat je persoonlijk genot betreft, om in broeken en blouses rond te lopen: dat vind ik prima. Felle kritiek heb ik op het verbod van vrouwelijke eigenschappen voor mannen. Je vraagt je ook af waar de vooruitgang blijft als mannen jurken gaan dragen, die vrouwen bezig zijn uit te doen. Mijn reactie:

- A. Hiermee geeft je in feite aan dat rokken en jurken voor mannen én vrouwen iets minderwaardigs is, iets achterhaalds: dit klopt niet met de praktijk én ik vind rokken en jurken zeker niet iets minderwaardigs!
- B. Je suggereert in feite dat vrouwen, willen ze werken aan hun vooruitgang, noem het emancipatie, hun jurken en rokken uit doen (uit moeten doen): Ik denk dat zeer veel vrouwen het daar absoluut mee oneens zullen zijn.
- C. Een jurk of rok heeft bij een man een heel andere betekenis/effekt, dan bij een vrouw.

Je bent ook van mening dat de vergelijking tussen de onderdrukking van homo's en negers niet terecht is. Dit bevreemdt mij: worden homo's dan niet onderdrukt en is er niet een soortgelijke verhouding van onderdrukken-onderdrukte?

Als je enigszins op de hoogte bent van de homogeschiedenis zou je moeten weten dat er in Wereldoorlog II 200.000 homo's om het leven zijn gebracht.

Wat jurken, pumps en make-up met flikkerstrijd gemeen heeft, kun je ervaren als je iets te truttig over straat loopt.

Hoogstwaarschijnlijk veel scheldpartijen en misschien ook nog fysieke agressie. Dit komt omdat vrouwelijkheid bij mannen direkt geassocieerd wordt met homoseksualiteit.

Men moet nu deze eigenschappen niet gaan ontkennen maar juist bevestigen, omdat alle mensen deze eigenschappen kunnen ontwikkelen.

Dat dit niet gebeurt komt door opgelegd gedrag en angst die veroorzaakt worden door bepaalde normen.

Wat je mening betreft dat de strijd die ik voer, samen met anderen, meer ergernis dan begrip veroorzaakt, ben ik het ten dele eens.

Dit komt omdat het systeem dat mensen indeelt in homo's, hetero's en mannen en vrouwen, met mannen als machthebbers, aangevallen wordt.

Logies dat hier verzet ontstaat, omdat mannen nu eenmaal niet graag hun bevoorrechte positie opgeven.

Bovendien raken veel mensen verward als men zich niet meer aan bepaalde rolpatronen houdt, wat vaak ervaren

wordt als een persoonlijke aanval. Tenslotte wek je de indruk, alsof ik geschreven heb dat een flikker-kultuur altijd buiten de maatschap-pij staat. In mijn artikel staat juist dat men deze kultuuruitingen als politiek wapen moet gebruiken, door de maatschappij hiermee te konfronteren.

Hopelijk heb ik enige duidelijkheid kunnen geven omtrent mijn manier van denken en mijn manier van actie voeren, met betrekking tot het vrij maken van homoseksua-liteit.

René Bardoel
Mei 1984.

LANDELIJK
HOMO
JONGEREN
OVERLEG

-L.H.J.O.-

Na vertraging door allerlei verwickelingen is onlangs RAFFIA 4 uitgekomen.

Onze ekskuses voor dit late verschijnen. Maar wie weet kunnen wij met een geva-riëerde inhoud en een ekstra toverttoetje iets goedmaken.

Voor dit nummer heeft de jongensredaktie zich geworpen op een stel Amsterdamse hanekammen. Voorts avonturen lang en op de Franse autobaan, foto's, gedichten die geen knapenhart ongeroerd laten, een nieuwe serie versiertechneken en een boekbespreking.

Zoals gezegd, twee toverttoetjes in het meidengedeelte. Bovendien in dit nummer de eerste publikatie van een nieuwe les-biese organisatie, waarmee de dames daad-werkelijk de knuppel in het hoenderhok werpen. Verder meisjes avonturen onder de rubriek "huwelijk en kennismaking", een verslag van de rechtszaak "man met mes en hond" en een boekbespreking. Kortom: spanning en sensatie.

RAFFIA is een uitgave van het Lande-lijk Jongeren Overleg.

Je kunt RAFFIA krijgen door fl. 4,-- over te maken op giro 5469543 (bij de boekhandel fl. 3,--).

Een abonnement voor vier nummers krijg je door het luttele bedrag van fl. 12,50 over te maken op giro 5469543.

Willemien van der Mark.

OPLOSSING VAN PUZZEL NUMMER 14.

HORIZONTAAL.

klavier-kreupel-secretaris-
pias-knal-fles-inbar-ba-
naal-anode-coalitie-idiotie-
kepie-sierra-stoep-boef-
porto-irene-dorpel-nerts-
poets-kansel-spook-idool-
rats-vrijen-alrede-loops-
rotonde-kantelen-broos-pol-
lux-vrede-isme-baat-biet-
kortademig-gedegen-vaandel.

VERTIKAAL.

kleinood-ever-jicht-berm-
krat-terug-duif-geleding-
kennis-staar-tabak-plots-
paleontoloog-batig-kader-
snorrepijperij-pipet-tirol-
diepste-steeds-tornado-stroef-
krom-goal-hees-stom-porno-
trots-voorstel-gedoe-bonus-
meedelen-stoma-salade-plein-
blaag-marge-roman-poes-
ster-team-pint.

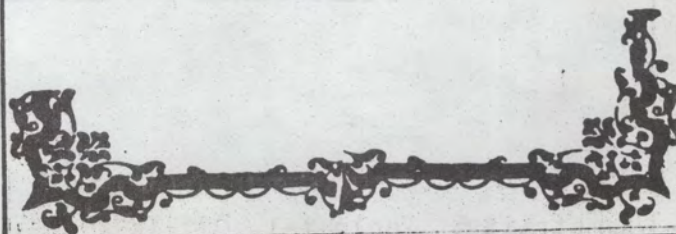
BAR - DISCOTHEEK - CLUB LES AMIS

Stalbergweg 19 Venlo Tel: 077-44441

Open van 21.00 tot 2.00 uur

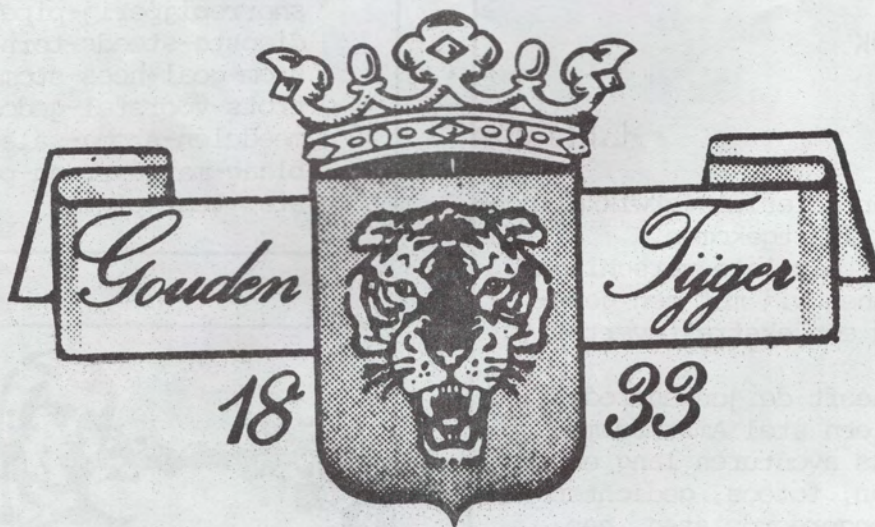
Weekends 21.00 tot 3.00 uur

's Maandags gesloten

VAN HARTE WELKOM

in de

ALTIËD VENLOOSCH ALTTIËD

EN TOEN KWAM PARADIJSVOGEL...

door: John Wijnhoven.

Maandagavond.

De avond van het interview.

Ze ontvangt me in de ruime woonkamer van het huis dat ze samen met een zoon bewoont. De twee andere kinderen wonen elders, zelfstandig.

In de woonkamer hangt een grote klok die geen seconde ongemerkt voorbij laat gaan.

Naast de piano een gitaar.

"Die is voor als er kinderen op visite zijn", zegt ze.

Op de grote ronde tafel staat een schrijfmachine.

Het buro is klein en vol.

Boeken staan en liggen.

Ik zit amper, of aan de keukendeur meldt zich iemand.

"Oh, dat is de Grijsze Dame".

Het blijkt dat ze daarmee haar kat bedoelt, met slechts drie-en-een-halve poot.

Dan zit iedereen.

Zij in een grote stoel.

Ze heeft een "sjieke" jurk aan.

Het haar opgestoken.

De voeten amper aan de grond.

En tóch een statige, ja ietwat deftige vrouw, die zich gracieus beweegt.

Nooit zou ik geloven dat ze het woord neuken over d'r lippen zou krijgen als ik het niet zelf gehoord zou hebben.

Voordat we beginnen zegt ze, dat wanneer ik nog iets te drinken wil hebben, dat maar zelf bij moet schenken.

Hier volgt het verhaal van een lesbische vrouw met vijftientig jaar huwelijk achter haar kiezen en nog steeds geen kunstgebit!

Ze vertelt haar verhaal soms fanatiek, soms verdrietig, maar vaak heel bedachtzaam.

"Tja, wat heb ik zoal gedaan. Eerst ben ik natuurlijk keurig getrouwd. Vandaaruit ben ik ook netjes in de vrouwenbeweging gestapt. Een van de meest traditionele die je voor kunt stellen. Het is niet te geloven, maar toch is het dáár allemaal begonnen.

Ik werd er al vrij vlug kursusleidster en bestuurslid en niet zo erg veel later was ik presidente van de vereniging.

Daarna kwam ik bij Open School terecht en voor de Politieke Scholingskursus heb ik ook nog het een en ander gedaan.

Ik ben bezig geweest met Vrouwen voor Vrede, met Vrouwen in de bijstand, met Feministische Theologie en ik ben lang actief geweest in de Jonge Kerk.

Dat was echt een stukje provoceren van me. Je weet, een vrouw komt in de kerk maar tot aan het altaar: nooit erop!

Ik dacht: ik zál d'r staan. En dat is me gelukt: twee jaar lang.

Verder heb ik ongeveer vijftien emancipatieweekenden meegemaakt, vanuit verschillende invalshoeken, zoals Vrouwen voor Vrede, assertiviteit, rechten, kerk, en tja Orpheus (werkgroep voor huwelijk en homoseksualiteit -red-).

Uiteraard, in Orpheus ben ik ook actief geweest.

En nu ben ik ongetwijfeld een paar van mijn activiteiten vergeten op te noemen.

En nu? Nu zit ik nog in het bestuur van V.J.V. met de Open School als belangrijkste aandachtspunt.

Verder besteed ik aandacht aan het WEB (Werkgroep Emancipatie Beleid) met de gemeente.

In Orpheus doe ik nog steeds iets.

Ik zeg wel telkens opnieuw dat ik niet meer bij Orpheus wil horen, maar toch kom je me er telkens weer tegen. Ook ben ik op dit moment in Amsterdam, bij Amazone, voor een schrijfworkshop van Astrid Roemer.

Verder ben ik op dit moment veel met juristen bezig.

Er is namelijk een groep in Venray, "Gehuwde, Gescheiden Vrouwen" die subsidie heeft aangevraagd en een onderzoek heeft gedaan in samenwerking met de Universiteit van Nijmegen, naar de situatie van gescheiden vrouwen (goede rechtsbijstand met name, voor de zwakste partij tijdens de echtscheiding: de vrouw).

Over dat alles probeer ik nu een artikel te schrijven voor een nieuw tijdschrift dat uitkomt voor vrouwelijke juristen.

't Is heel wat, hé?

Misschien heeft het allemaal wel te maken met mijn manier van vorm geven aan mijn lesbies zijn. Alhoewel ik dat niet zó bewust doe, want wat dat betreft laat ik alles maar komen zoals het komt.

Voor mij is lesbies zijn en homofiel zijn trouwens beslist niet hetzelfde. Ik zeg wel eens dat er lesbische vrouwen zijn die homofiel zijn en dat er ook lesbische vrouwen zijn die niet homofiel zijn.

Die laatsten zijn vanuit een heel ander oogpunt lesbies.

Er is een hele lesbische cultuur op dit moment: een tegencultuur.

Je hebt vrouwen die zijn lesbies: punt uit.

Ze hebben in deze tijd ook wat meer kansen en gaan lesbies leven.

Maar er zijn ook een heleboel vrouwen die lesbies worden omdat ze uit een teleurgesteld huwelijk komen en daarvan zeggen: "Dit nooit meer".

Verder heb je ook vrouwen die politiek lesbies zijn.

Zij zijn vaak het radikaalst.

Hoe het bij mij zit weet ik eigenlijk niet precies. Soms denk ik wel eens, en daar heb ik écht de pest aan hoor, dat ik lesbies ben vanuit het teleurgestelde huwelijk. Dat wil ik eigenlijk niet, maar als ik écht dieper in mezelf kijk, dan weet ik dat ik beslist niet pas in een heterokultuur.

Want ik wil leven zoals ik voel en ik wil dat dat óók gewoon gevonden wordt.

We moeten af van die verschillen tussen homofilie en heterofilie. Ik vind het zo jammer dat die verschillen vaak zo duidelijk voelbaar en merkbaar zijn.

Soms vragen mensen wel eens, als ik het woord heterokultuur gebruik, wat ik daar nou eigenlijk mee bedoel. Ze zeggen dan dat ze de indruk krijgen, ook naar aanleiding van wat ik erover schrijf, dat ik er enorm de pest aan heb.

Maar zó erg is het gelukkig niet, want ik leef er nog steeds in en als ik er echt in die mate de pest aan zou hebben, zou ik er niet in kunnen leven.

Maar ik ben wél tegen het systeem van de heterokultuur en ik heb geen waardering voor de door de staat en kerk gehanteerde heteronorm.

Men moet dat niet verwarren met heteroseksualiteit: dat respecteer ik.

En wat ik er dan verder onder versta? Eigenlijk de hele maatschappij.

Alles is er op afgestemd: het gezin, hét samengaan van man en vrouw.

Ja zelfs de rechten en wetten gaan uit van het gezin als basis: kijk maar naar tweeverdieners!

De loonstrijd, de seksistische rolverdeling, recht op arbeid: de hele maatschappelijke structuur heeft met de heteronorm te maken.

En voor mij heeft het ook allemaal met heterokultuur te maken.

Ik heb een beeld van een veranderende samenleving voor ogen.

Déze dubbelbeleving houdt het huwelijk in takt zoals het is. Het biedt geen ruimte voor iets anders.

Ik ben daar zelf een typies slachtoffer van.

Ik had een heel goed en functioneel gezin. Ik was er ook erg blij mee.

Alleen met mijn man, dat verliep niet zo goed. We waren heel verschillende

type mensen, bovendien kon ik ook niks met die heteroseksualiteit. Het

past niet bij me. Op die manier vrijen past absoluut niet bij me.

En wat gebeurt er dan, als je gaat zeggen dat je anders voelt?

Dan moet je maar weg uit het huwelijk.

Dat overkomt vrouwen trouwens veel hoor, dat ze maar weg moeten, óók in hetero-

relaties!
En wat komt er voor in de plaats?
Wat gebeurt er dan?

Mijn vriendin zit nog steeds in het huwelijk.

Ze kan er ook niets mee.

Ik denk dat het heel belangrijk is, voor iedereen, dat het huwelijk eens afgebroken wordt in zijn huidige vorm.

Als dat huwelijk nu toch 'ns verruimd zou worden, als de beperkende criteria

'ns afgeschaft werden en als het huwelijk nu eens geen mythe zou blijven,

dan zou het huwelijk veel leefbaarder worden. Want op déze manier moet je

een groot stuk inleveren van je oorspronkelijke mens zijn. Niets is zó

jammer!

Als we niet oppassen worden andere relatievormen net zo eng als het

huwelijk.

In de relatie met mijn vriendin zijn steeds moeilijkheden, omdat

zij nog getrouwd is.

Dan kom ik noodgedwongen toch weer het huwelijk tegen, terwijl ik er door mijn scheiding juist afscheid van genomen heb.

Ik moet me nu ook steeds voorhouden, dat ik alleen met h aar een relatie heb, niet met haar gezin.

Ik zie ook vaak dat ze onder haar situatie lijdt, maar er terwille van het patroon niet uit durft stappen. Het is zuiver traditie! Ze moet dan te veel inleveren en al haar zekerheden zijn weg: sociale status, gezin en taak. En wat dat betreft ben ik natuurlijk voor haar een ontzettend slecht voorbeeld.

Ik zeg ook vaker dat ik haar beslist niet gun wat mij is overkomen.

Ik geloof wel in een relatie, maar niet in de vorm van het patriarchale huwelijk.

Ik geloof wel in een huwelijk met daarnaast alle vrijheid voor andere relaties.

En ik weet best dat dat ontzettend moeilijk is.

Trouwens, wat ik hier nu allemaal zeg van het huwelijk, dat geldt ook vaak voor anderssoortige relaties. Je ziet vaak dat dat heteropatroun er toch sterk in te herkennen is. Alleen is het in een andere relatievorm vaak minder ingrijpend, omdat er dan meestal geen sprake is van bijvoorbeeld gemeenschap van goederen, of van kinderen, en dat maakt je dan toch niet zo afhankelijk van elkaar.

Vrouwen zijn vaak afhankelijk in relaties, omdat ze hun baan hebben opgezegd, geen karri ere hebben gemaakt, te oud zijn, te lang uit 't arbeidsproces zijn, of een minder goede opleiding hebben genoten en daardoor veelal geen nieuwe baan kunnen krijgen: dus maar van de bijstand moeten leven.

Het is mij ook overkomen.

Dat vind ik een uitdaging, om van die bijstand te moeten leven, maar ik wil me er wel bovenuit werken hoor.

Ik heb  ok graag een duitje meer om behoorlijk te kunnen leven."

Wat moet ik me voorstellen bij Feministische Theologie?

"De bijbel bijvoorbeeld is door mannen geschreven. Sprekende rollen voor vrouwen zijn er niet. De vrouw is er altijd op de achtergrond, als verzorgster, verleidster. In de Feministische

Theologie zochten wij naar fragmenten in de bijbel die anders, positief naar vrouwen toe, uitgelegd kunnen worden. Als vrouw vind je geen bevestiging in de bijbel. Dat doet pijn aan je mens zijn. De godsdienst (wat is dat?) ontleent zijn leer aan de bijbel en aan wat de kerkvaders er in de loop van de eeuwen aan toegevoegd hebben. Vind je het gek dat ik het moeilijk aksepteren kan, dat ik als vrouw een minder mens zou zijn als de man? Zijn we niet allemaal geschapen naar God's beeld en gelijkenis? W aar zit het verschil in God dan?

Is God's ene helft minder waard dan de andere?

De God van de mannen is zeker een andere als de mijne. En je moet eens weten, hoeveel ik van de mijne hou. Uit de bijbel en kerk komt het patriarchaat voort, een systeem dat mij als vrouw vernedert en mij belet me te ontplooiën tot volwaardig mens. Seksisme is de kerk niet vreemd! Foei! Wist je trouwens dat de Geest vrouwelijk is? Dat is al vanuit de verre historie zo, v ordat de bijbel geschreven werd. God als man bestaat voor mij niet, alhoewel ik veel respect voor de God van de man heb. Godsdienst? Voor mij: nee! Religie? Jazeker, maar ik hou er wel mijn hoofd bij.

Na alles wat we weten over voortplanting, genetica, evolutie en andere wetenschappen, kun je godsdienst in deze vorm niet meer in stand houden.

Het gevaar van de bijbel is dat de losse fragmenten alles uit z'n verband rukken.

Jezus heeft veel rechtgetrokken, het was volgens mij de grootste feminist aller tijden.

Jammer dat de kerk nu precies d at doet wat Jezus niet wilde: macht uitoefenen! Niet tolerant zijn, de mens beperken en onmondig houden.

Mag je de kerk ook niet een sekte noemen?

Voor mij als vrouw schuilen er heel wat gevaren in de kerk.

Als vrouw ga ik twijfelen aan mijzelf, mijn menszijn en aan de opdracht die ik als mens heb! Mens zijn naar Gods beeld en gelijkenis."

Hoe ontdekte je je homo/lesbies zijn?

"Als kind was ik al erg opstandig. Een kind dat niet met de stroom meeliep. Toch wel lief hoor. Enfin, ik werd maar nooit verliefd op jongens. Dat vond ik wel veront-

rustend. Ik stond er echter verder niet zó bij stil.

Totdat ik verliefd werd op Charles.

Toen was het zó gepiept.

Maar bij mijn verloving voelde ik eigenlijk al niet meer wat ik dacht dat ik zou moeten voelen. Het was toen al over. Ik was er heel erg down van. Toch, hoe vreemd ik dat nu ook vind, dacht ik steeds dat 't wel over zou gaan als ik eenmaal getrouwd zou zijn en kinderen zou hebben.

Mijn Heerroom gaf me dan ook al vrij snel de zegen van de Heer!

Toen ik merkte dat ook het huwelijk niet verliep zoals ik wenste, heb ik met Charles gevochten voor een plaats en voor een andere seksualiteitsbelevingsvorm.

Dat lukte niet.

Toen ben ik ook verliefd geworden op andere mannen. Speciaal op één, die mij me zelf teruggaf.

Als ik vree, dacht ik toch aan vrouwen.

Ik was er veel mee bezig.

Ik werd verliefd op een vrouw.

Nog steeds dacht ik: zo ben ik niet.

Ik bleef nog de afhankelijke vrouw die naast Charles stond.

Hij was het belangrijkste. Niet ik.

En toen kwam Paradijsvogel...

Ze kwam met een enorme vaart op me af.

Ik heb het ongeveer negen maanden ontkend.

Ik dacht: het gaat wel over, misschien heb ik het koud en ben ik wat verwaarloosd.

Toen heb ik het besproken met Paradijsvogel.

En meteen was het hek van de dam.

We zijn met elkaar bezig gegaan en we hebben ook samen gevreeën.

Met dat vrijen kwamen ook de schuldgevoelens los.

Maar ook de sensatie!

De sensatie dat je met iemand kon vrijen en dat je dat prettig vond.

Daar kon ik me helemaal aan kwijt.

Dat was een hele gekheid.

Dat was nieuw.

Toen het zóver was, vond ik ook dat Charles het moest weten.

Ik had geen zin om langer een spelletje te spelen.

Hij aksepteerde het in wezen niet.

Hij heeft me nooit geaksepteerd.

Nooit echt belangstelling voor me gehad.

Nu kreeg ik opeens iemand die wél

volop belangstelling voor me had.

Ik werd weer een heel ander mens.

De mens van vijftig jaar geleden.

Een mens die alles weer aankon, die energiek was en creatief."

Hoe denk je over seksualiteit?

"Seksualiteit? Ik denk dat het een grote waarde mag hebben, want het is één van de belangrijkste dingen in 't leven.

Seksualiteit is volgens mij hêt kanaal waarin je je volkomen kunt uiten en ontspannen.

Toch wordt het vaak heel erg onderdrukt, gewoon omdat mensen er vaak geen goed beeld van hebben.

Want vraag je maar eens af hoe het zou zijn met ieders seksualiteit!

Hoe zou het daarmee nu zitten?

Wat zou de doorsnee mens nu onder seksualiteit verstaan en hoe zou de doorsnee mens het beleven?

Vijf minuten neuken? Drie?

Misschien nog niet eens.

Dat noem ik geen seksualiteit hoor.

Het is voor mij een veel breder skala.

Ik weet ook wel dat je, wanneer je vertrouwd met iemand bent, of een beginnende relatie met iemand hebt en je durft je te uiten, dat je dan al vlug aan intimiteiten toe bent, maar dan blijft voor mij seksualiteit toch nog steeds iets meer. Als men onder seksualiteit "neuken" verstaat is seks voor mij véél te beperkt.

Het zogenaamde "nummertje in het park" kan dan ook best een vorm van seksualiteit zijn, alleen niet de mijne.

Ik denk dat ik het niet eens zou kunnen.

Maar dat wil nog niet zeggen dat het dan voor anderen geen waarde kan hebben, want dat bepaald immers ieder voor zichzelf.

Of de belevenis van seksualiteit bij mannen en bij vrouwen in oorsprong erg verschillend is, vraag ik me af.

Ik denk wel dat de wensen anders liggen.

Je hoort toch vaak van vrouwen dat ze niet gediend zijn van de vijfminutenseks.

Het gaat niet alleen om het neuken.

Door de dag willen vrouwen óók voelen dat er om hun gegeven wordt.

Maar ik ken ook vrouwen die er op uit zijn om een man te versieren voor een kort moment.

Nogmaals, er zijn ook best vrouwen die van de vijfminutenseks houden en die daar ook op uit zijn.

Ariane Amsberg heeft er pas nog een programma over gemaakt.

Ze heeft vrouwen gezocht die mannen versierden en die die mannen dan ook

in bed kregen.

En dat waren geen vrouwen die dat één keer per jaar deden, maar gewoon dan als ze zin hadden.

Want natuurlijk geeft het ook bij vrouwen een heel lekker gevoel als ze hun wensen kenbaar kunnen maken en hun voorkeur kunnen laten blijken. Toch is dat vaak in een huwelijk niet zo. Daar neemt de vrouw vaak een afwachtende houding aan. Hoe ouderwets dat ook klinkt, het komt nog steeds in hoge mate voor.

En dat is best wel triest, zeker na alles wat we te weten zijn gekomen over seksualiteit en de beleving ervan. Natuurlijk speelt ook de opvoeding daarin een grote rol, want zoals ik al zei ik geloof niet dat mensen in oorsprong op dit punt erg verschillend zijn."

Ervaar je vaak echte moeilijkheden van homo/lesbies zijn?

"Echte moeilijkheden niet zo. Wel weerstand. Ach, weet je wat het is: mensen die mijn homo-zijn niet akseptereren die blijven weg.

Dan blijft een groep over die het aksepteert en met wie ik vrij om kan gaan.

Omgekeerd gebeurt het trouwens ook hoor.

Als ik merk dat mensen me niet akseptereren zoals ik ben, dan kom ik er niet meer. Als je me dan vraagt hoe het komt dat ik dan wél nog steeds contact heb met mijn eks-man, dan denk ik dat dat te maken heeft met een ideaal wat ik nog probeer te bereiken.

Dat komt voort uit een gevoel dat ik ooit met hem begonnen ben.

We zijn bijna vijfentwintig jaar bij elkaar geweest en we hebben drie kinderen samen groot gebracht. Ook speelt mee dat de kinderen het prettig vinden als ze ons samen zien.

Het is dus óók een beetje terwille van de kinderen.

Soms heb ik het er ook wel erg moeilijk mee. Dan gaat het wel terwille van de kinderen, maar ten koste van mij.

Zo ingrijpend kan dus een huwelijk zijn! Dat je na zo'n lange tijd van gescheiden zijn, nog steeds niet écht los bent van elkaar.

Daarom zeg ik ook steeds dat het zo vreselijk belangrijk is om je onafhankelijkheid te bewaken: in elke relatie. Je moet er voor zorgen dat je jezelf kunt blijven."

Wat vind je van aktie voeren?

"Akties, demonstraties, plakakties of zo, bedoel je?

Ik vind ze ludiek!

Ik ben er zelf niet zó het mens voor.

Maar dat wil niet zeggen dat ik daarom niéts zou doen.

Ik voer aktie op mijn eigen manier-

Ik laat me duidelijk zien en horen.

Ik profileer me.

En dan is er natuurlijk mijn schrijverij.

Door middel van de schrijverij kan ik ook een groot aantal mensen bereiken.

Want ik ben wél een provocerend mens.

Ik neem zeker niet een afwachtende houding aan.

Ik laat zien hoe ik ben. Dan ben ik wel eens bedreigend, dat weet ik.

Dat komt omdat ik mijn omgeving iets anders laat zien. Daardoor tast ik hun zekerheden aan. Ik zie dat het

allerduidelijkst bij mijn familie.

Toen ik met mijn verhaal bij hen kwam, hebben zij óók hun hart gelucht.

Nou, ik kan je vertellen dat er nog niet één bij is, echt nog niet één,

en we zijn met z'n twaalven, waar het allemaal gladjes verloopt.

Maar ook nog niet één die er iets aan doet.

Nog liever blijven ze bij me weg, of steken hun kop in het zand als ze er zijn.

Terwijl ze toch aan me kunnen zien dat ik 't door die veranderingen goed doe en het goed maak.

Je moet laten zien dat het anders kan.

Als je dat niet doet, gebeurt er ook niets.

Het is zó moeilijk hè om dingen die jarenlang op een bepaalde manier gebeurd zijn, te veranderen.

Dat vind ik soms heel ontmoedigend.

Ik vind het zo erg dat wanneer mensen ergens meer gekonfronteerd worden, of op een ander spoor gezet worden, dat ze dan zichzelf of de ander ontkennen.

Mensen zijn dan zó vasthoudend, terwijl het toch heel normaal is dat we evolueren.

Veel mensen zijn zo ontzettend bang voor het nieuwe, terwijl het nieuwe tóch komt.

Kijk maar naar de techniek en naar de wetenschap.

Die lopen helemaal uit de hand.

Het is een vernieuwing van heb ik jou daar, een vernieuwing waar men geen raad mee weet, en dat wordt toegejuicht!

Met name de wetenschap heeft een enorme vlucht genomen. Het vreemde is, dat met deze wetenschap de mens niet ge-evolueerd is.

Juist doordat we zoveel te weten zijn gekomen, zouden we als mens rasse schreden vooruit hebben moeten maken. Ik denk hierbij aan zaken op moreel gebied.

Standpunten worden niet meer ingenomen op wat we te weten zijn gekomen, maar op wat die wetenschap ons aan macht en economies voordeel geeft.

Dat neem ik mensen die de macht hebben zeer kwalijk, dat is gewetenloos.

Ach, en wat akties en veranderingen daardoor betreft: er is natuurlijk de laatste 30 jaar wel al iets veranderd, mede dank zij de vrouwenbeweging.

Kijk maar naar de vrijere seks, de vrijere relaties, abortus, enz.

Alleen is het zo ontzettend jammer dat mensen die een voortrekkersfunctie vervullen, nog zo vaak, dikwijls zelfs in eigen kringen, op hun vingers getikt worden, of worden teruggefloten.

(Met oprechte dank aan Josephine, Jos, René, Ben en Matthieu).

HET COC EN DE PIEKEN...

HET N.V.I.H. COC VENLO HEEFT MET
INGANG VAN 1 MAART 1984 EEN
POSTREKENINGNUMMER.
DE PENNINGMEESTER VAN HET COC VENLO
VERZOEKT DAN OOK OM VOORTAAN ALLE
GIFTEN, DONATIES EN BETALINGEN TE
STORTEN OP GIRONUMMER

55.74.187.

T.N.V. N.V.I.H. COC AFD. VENLO
POSTBUS 611
5900 AP VENLO.

DE BANKREKENING VAN HET COC VENLO
ZAL TER ZIJNER TIJD WORDEN OPGE-
HEVEN.

JOS KARIS,
PENN.MEESTER N.V.I.H. COC VENLO.

LEZEN OVER HOMOSEKSUALITEIT.

Ben Janssen.

Zoals beloofd in de vorige Pink People een lijst van romans, verhalenbundels e.d. over homoseksualiteit.

Voor enkelen een kennismaking, voor hen een lijst die tot lezen kan aanzetten. Voor anderen is deze lijst misschien al bekend en vinden hem mogelijk veel te kort of beter gezegd onvolledig. Dat laatste klopt. De lijst is dan ook niet op een systematische wijze tot stand gekomen. Zelf lezen, van horen zeggen en de media een beetje in de gaten houden, zijn de belangrijkste bronnen voor de samenstelling van de lijst.

Hetgeen aangeboden wordt is m.i. behoorlijk gevarieerd. Zowel Nederlandse als buitenlandse literatuur, mannelijke en vrouwelijke schrijvers. Voor de laatste groep wil ik noemen Burnier, Ruit en Galwóczy. Oude en moderne schrijvers en zelfs wat jeugdboeken, o.a. Enk en Zanger.

Wil je meer weten over literatuur en homoseksualiteit, of wil je meer schrijvers kennen? Deze informatie vind je in Venema en "Wij twee jongens". Het laatste boek is verschenen bij Manteau, maart 1984.

Weet je nog andere schrijvers te noemen, bij voorkeur Frans, Japans of Amerikaans, stuur deze dan naar de redactie van Pink People.

Weet je nog informatief materiaal te noemen, vermeldt deze er meteen even bij, met vermelding van de schrijver, volledige titel en liefst uitgeverij.

Veel leesplezier.

ROMANS OVER HOMOSEKSUALITEIT.

Baldwin, James
Giovanni's kamer.

Blaman, Anna
Vrouw en vriend. En andere werken.

Brakman, Willem
De blauwzilveren koning.

Brand
Palmslag.

Brown, Rita Mae
Ruby fruit jungle. En andere werken.

Burnier, Andreas
Gehele werk.

Canaponi, Patrizio
De draaideur.

Enk
Dat zie je zo!

Galgóczy, Erzébet
Met andere ogen.

Haan, Israël de
Pijpelijntjes. En andere werken.

Hall, Lynn
Maak me niet kapot.

Harten, Jaap
Operatie Montycoat (verhalen). En
andere werken.

Hart, Maarten 't
Ik had een wapenbroeder.
Stenen voor een ransuil.

Isherwood, Christopher
Christopher en zijn vrienden. En andere
werken.

Komrij, Gerrit
Verwoest Arcadië. En andere werken.

Maanen, Jaap
Verliefd.

Membrecht, Steven
Alle homo's vliegen. En andere werken.

Reve, Gerard
Gehele werk.

Plomp, Hans
De ondertrouw.

Rochefort, Chr.
Jullie kunnen barsten.

Rooy, Jan de
Nachtvlinders.

Ruit, M. van de
Het onrecht.

Verheul, Kees
De jongen met de 4 benen.

Warren, Hans
Gehele werk, dichtbundels, romans en
niet te vergeten zijn geheime dagboeken.

Warren, Patricia
De dans om het kruis.
De koploper.

White, E.
Nocturnen voor de koning van Napels.

Zanger, Jan de
Ik ga naar Wladiwostok.

Cottenjé, Mireille
De verkeerde minnaar.

Genet, Jean
Toneel.

OVER LITERATUUR.

Venema,
Homoseksualiteit in de Nederlandse
letterkunde.
Op schrijver's naam staan ook enkele
romans.

Wij twee jongens/samengesteld door
Daviil Galloway en Christian Sabisch.

**WE'VE
GOT
IT
ALL!**

HOMO - PORNO

VIDEO

60 min.

nu 99.=

V.H.S.
Beta.
V.C.C. 2000

SEX SHOP

Hoogstraat 11
Venlo

*Keuze uit meer dan
50 verschillende
homo porno
videos.*

openingstijden Maand. t/m Zaterdag. van 10. tot 18.00 uur Donderd. Koopavond. Pauze van 12.00 tot 13.00 uur

DAGELIJKS GEOPEND vanaf 21 uur dinsdag gesloten

zwembad 30°
jet streamer
stoombad
finse sauna
zonnedek
bar
petit restaurant
solarium

gay saunaclub

THE PLUNGE

Dagelijks van af 13.00 uur
Elke vrijdag en zaterdag
nachtsauna
tel. 04750-33119

gay bar SJINDERHANNES

dagelijks va. 21u 's maandags gesloten
swalmerstraat 42
- ROERMOND ☎ 04750-33119

clublokaal motorsportclub
THE RURALS M.C.
leertreffens: elke 2^e en laatste zaterdag van de maand

KOFFIE-CORNER

"FLORENSKE"

DAGELIJKS GEOPEND van 11 tot 23 uur

SWALMERSTRAAT 40 ROERMOND tel: 04750-33119

VAN ACHTER DE BESTUURSTAFEL.

(Matthieu Joosten).

"Bij jullie gebeurt en nooit wat".
"Inderdaad, ik zal je daar een aantal voorbeelden van geven. We hebben pas geleden nog een krans gelegd (4 mei, dodenherdenking) ter nagedachtenis aan de 200.000 door het fascisme vermoorde homoseksuele mannen en vrouwen tijdens de tweede wereldoorlog (of was het de derde?). Op 05 mei (bevrijdingsdag) hebben we samen met andere organisaties een anti-fascisme-avond georganiseerd met een redelijk goede opkomst in het COC.

Dan hebben we de laatste tijd een aantal protestbrieven mogen ontvangen waarin mensen hun bezwaren tegen bepaalde zaken kenbaar maakten. Dit had verband met de in Venlo en Blerick, hier en daar illegaal gespoten homo-teksten, waarvoor het COC Venlo natuurlijk niet verantwoordelijk gesteld kan worden. Ook is een brief hierover naar het Dagblad voor Noord Limburg gegaan. We organiseren op 25 mei een thema avond hierover (in Venlo)".

"Jullie hebben alleen van die moeilijke thema-avonden, geen ontspanning".
"Inderdaad, ik zal je daar een aantal voorbeelden van geven. We organiseren tweemaal per week een soos-avond (op vrijdagavond en zondagmiddag en -avond) met binnenkort zelfgemaakt gebak. Verder zijn er geregeld swingfeesten en videofestivals.

Op 17 juni a.s. is er weer zo'n videofestival.
En in de roze week (van 23 t/m 30 juni) zijn we van plan een cocktailavond annex swingfeest te houden.
En in augustus, begin schooljaar, een heel groot feest met optredens en natuurlijk weer swingen.
Verder zijn er mensen die vanuit het COC Venlo meedoen aan de 5e Veluwe-loop op zaterdag 29 september van dit jaar".

"Jullie doen ook echt niks voor homo's".
"Klopt weer helemaal, en wéér een paar voorbeelden. Wij geven bekendheid aan

onszelf -het COC- door middel van de welkijkse stand in de binnenstad. We geven voorlichting op scholen, vormingscentra, werklozencentra en noem maar op (nog nieuwe adressen, dan graag!).
Wij staan geregeld in de krant, geven huis-aan-huis-folders uit, hangen hier en daar -legaal!- posters op ter aankondiging van allerlei activiteiten.
En deze publiciteit zorgt ervoor dat mensen telkenmale gekonfronteerd worden met homoseksualiteit; ze kunnen er steeds moeilijker omheen.
Er komt weerstand, natuurlijk, maar ook dialoog en begrip, zonder je maar direkt helemaal aan te passen.
Doordat we allerlei discussie beginnen, oproepen, gaan mensen nadenken, ontwikkelingen worden op gang gebracht.
De verbeteringen die voor ons zijn doorgevoerd hebben we heel vaak aan onszelf in eerste instantie te danken.
Daarnaast doen we konkreet iets met mensen die problemen hebben met hun homoseksualiteit, of met hun omgeving.
We hebben een opvang & introductiegroep en we hebben praatgroepen voor mannen en voor vrouwen".

"Maar homo's worden toch niet gediskrimineerd?"

"Je hebt groot gelijk. Ga maar na. Ook jij hebt helemaal geen problemen met je homoseksualiteit tijdens je jeugd gehad, of niet soms? Alles liep toch altijd op rolletjes?
Je hebt ook nooit hoeven te "bekennen" dat je homo bent, omdat je ouders daar vanzelfsprekend rekening mee hielden.
Je hebt ook zo en zonder problemen een vriend/vriendin kunnen krijgen, je hoefde daarvoor nog niet eens de eerste de beste hetero-kroeg binnen te stappen, Je kwam hem/haar zo op straat tegen!
En de wetgeving zit natuurlijk voor ons al helemaal puik in elkaar.

En die keer dat je door Feyenoord-supporters in elkaar getimmerd werd, had absoluut niets met die homo-button te maken die je op je jek droeg.

En toen je ontslagen werd had dat al helemaal niets met je homoseksualiteit te maken. Kom, kom, het mág nog eens niet: ontslaan vanwege je seksuele voorkeur, dus dan gebeurt het toch ook niet!

En je hebt toch voor ons speciale gelegenheden waar je ongestoord jezelf kunt zijn.

We hebben toch homo-kafees; homo-diskoos en homo-porno! Nou dan?
En die mensen van het COC, die verpesten de boel alleen maar voor ons. Ik bèn toch

gelukkig; ik b n toch geaksepteerd; wat wil je nog meer?

"Tja, en dan nog, wat heeft het nou voor zin om actief te zijn?"

"Inderdaad, dat is ook nutteloos, het is zo en het zal wel altijd zo blijven.

We zijn nou eenmaal een minderheid van 10%. We moeten ons aanpassen aan wat de meerderheid vindt, nietwaar?

Da's toch gewoon democraties?

En ach, al die onderzoeken waaruit blijkt dat in feite iedereen  ok homoseksueel is, en dat homo's en hetero's door deze maatschappij gem akt worden, kunstmatig allebei, dat lap ik allemaal aan mijn laarsjes, al die onzin.

Ik ben toch zo?

En ik ben toch gelukkig: ja toch?

Nou dan!

Dan ga ik toch niet met zo'n idiote button lopen, of zo'n roze driehoek, dat doen hetero's toch ook niet, h ?"

PRECIES! JE WACHT GEWOON AF.

JE WACHT TOT DE TIJD WEER AANBREEKT DAT

JE DE ROZE DRIEHOEK OPGENAARD KRIJGT.

DA'S OOK HANDIGER, NIETWAAR?

PRECIES, HET HEEFT TOCH ALLEMAAL GEEN ZIN.

collectief

cafe

de
klinker

roersingel 18
roermond

tel. 04750 - 30007

HET ZWARTE SCHAAP.

Van de Elpee: "Adele's keus".

Tekst: H. Dorrestijn.

De mensen groeten hem niet meer en hij krijgt nooit meer post. Dat zal me straks een vreugde zijn als men van hem is verlost. Er is geen mens die met hem praat en men passeert hem snel. En thuis geen telefoon die gaat noch klinkt de voordeurbel.

Heeft hij ge xhibitioneerd?
Een naakte vrouw bespied?
De visclub heeft hem geroyeerd al weet men 't juiste niet.
En in het cafetaria voor een friet of bamibal wat hij bestelt, het staat niet vast of hij 't ook krijgen zal.

Wat heeft die man misdreven?
Wat deed die man verkeerd?
Zijn hele hele leven dat wordt hem afgeleerd.

Men gaat hem altijd uit de weg, blijft ver bij hem vandaan als verricht hij hier gastarbeid lijkt Turk of Marokkaan. Men minnacht en men treitert hem met eindeloos geduld. Van alles wat er misgaat krijgt het zwarte schaap de schuld.

Men maakt grappen met elkaar men lacht van jong tot oud. Misschien was hij wel een kunstenaar dat niemand van hem houdt. Als op een natte oktoberdag, die man begraven wordt dan was zijn leven veel te lang zijn stoet is veel te kort.

Wat heeft die man misdreven?
Wat deed die man verkeerd?
Zijn hele hele leven dat wordt hem afgeleerd.

Dan wordt hij door  en man betreurd, er is er  en die hem mist. Dat is de nieuwe pispaal waar men voortaan tegen pist. Het geeft niet wat hij heeft gedaan. Dat is van geen belang. Onmisbaar is de zondebok... de hele mensheid lang.

video-festival.

Enige tijd geleden is gebleken dat er binnen het COC VENLO méér behoefte bestaat aan rekreatieve activiteiten. Vijf mensen hebben samen een brief geschreven aan het COC Venlo, waarin ze dit kenbaar maakten.

Het is goed dat deze mensen dat gedaan hebben.

Op deze manier zijn zaken bespreekbaar en kan er, zonodig, veranderd of bijgestuurd worden.

Deze brief is toen tijdens een informele bijeenkomst, waarop 12 mensen aanwezig waren, besproken.

Verschillende mensen hebben toen toegezegd dat ze (eventueel tijdens de soosuren) zélf iets willen gaan organiseren.

Ook waren de aanwezigen van mening dat het huidige reilen en zeilen, het actief politiek bezig zijn van het COC Venlo, niet ten koste moet gaan van het rekreatieve.

Daarom is het goed dat andere mensen hebben toegezegd zich actief te willen inzetten voor het rekreatieve gebeuren. Zo kunnen meer zaken naast elkaar functioneren, waardoor het COC Venlo een nóg veelzijdiger COC wordt.

Nogmaals dank aan de 5 mensen die suggesties hebben gedaan om nog aderkwater op behoeftes in te springen. Een van deze suggesties was bijvoorbeeld om een video-dag te organiseren. Gewoon met leuke of mooie films!

Hiernaast tref je dan nu ook het programma van een videodag aan.

We hopen dat het aantal mensen op deze videodag inderdaad de behoefte aan meer rekreatieve activiteiten zal bewijzen.

Tot zondag 17 juni!

PROGRAMMA VIDEO-DAG ZONDAG 17 JUNI '84.

N.V.I.H. COC VENLO PRESENTEERT...

* 13.30 UUR.

LES UNS ET LES AUTRES.

* 17.30 UUR.

DE VIERDE MAN.

* 20.00 UUR.

DE LIFT.

Je ziet, het is een gevarieerd programma.

Van romantiek tot griezel (en uiteraard een snufje homoseksualiteit).

De entreprijs voor alle drie de films is samen fl. 7,50.

Losse kaarten kosten fl. 3,50 per film.

Op deze dag zijn belegde broodjes en "broodjes knak" te koop.

OMDAT ONZE SOOSRUIMTE NIET AAN EEN ONBEPERKT AANTAL MENSEN RUIMTE BIEDT, IS HET VERSTANDIG OM VAN TE VOREN TELEFONIES PLAATSEN TE BESPREKEN.

DIT KAN ONDER TELEFOONNUMMER:

077-24463 OP WOENSDAG EN DONDERDAG
TUSSEN 17.30-19.00 UUR.

077-45147 OP MAANDAG EN VRIJDAG
TUSSEN 18.30-20.00 UUR.

OVER BISEKSUALITEIT GESPROKEN...

In het mooi gelegen Drentse dorpje Havelte werd van 13-15 april j.l. een weekend over bisexualiteit georganiseerd met als thema:
BISEKSUALITEIT EEN ZAAK VAN KIEZEN OF DELEN?

Voor mij was dit een thema dat heel weinig zei. Inmiddels is het niets-zeggend, tegelijkertijd veelzeggend en veelomvattend geworden.

Kiezen: Een man? Een vrouw? Beiden?
Geen? Afwisselend?
Jezelf kiezen?

Delen: Jezelf?
Je partners?

Tijdens de kennismaking op vrijdagavond bleek al snel dat de groep (± 24 personen) erg gevarieerd was: getrouwden, hetero's, homo's, lesbiennes, mannen, vrouwen en biseksuelen.

Een groep waar al snel verschillende visies op bisexualiteit in duidelijk werden.

Zaterdagmorgen werd met het eigenlijke programma begonnen. Het stellingenspel. Een speelse vorm van discussiëren, aan de hand van een aantal stellingen welke betrekking hebben op bisexualiteit. Het werd een soort pro en kontra spel, waarin over een bepaalde stelling (b.v.: Is bisexualiteit te institutionaliseren? Zijn biseksuelen outcast? Wat doe je met je coming-out?) zeer snel een mening moest vormen. Door de discussies die volgden werd duidelijk dat opinies zeer snel veranderen wanneer je overstelpt wordt door voor- en tegenargumenten.

's Middags werd er in kleine groepen over zelf aangedragen probleemgebieden gepraat. In mijn groep spitste het onderwerp zich toe op bisexualiteit en androgynie. Door hier dieper op in te gaan werd mij eigenlijk pas duidelijk hoe dicht deze twee zaken bij elkaar komen.

Ik ben bijna geneigd om te zeggen dat het één niet zonder het ander mogelijk is.

De avond werd op een luchtige manier ingevuld (tot grote vreugde van sommige deelnemers voor wie de vaak diepgaande discussies van die middag toch misschien iets te veel van het goede is geweest). In kleine groepjes werden rollenspelen voorbereid en gespeeld, met als thema jaloezie en intimiteit.

In de nabespreking bleek hoe gevoelig dit thema ligt. Vooral mensen die ervaring hebben (of hadden) met meer relaties tegelijkertijd sprak dit thema erg aan.

Jaloerse gevoelens kwamen bij hen vaak op momenten dat het vermoeden bestond dat hun relatie niet meer nummer één was. Ze voelden zich bedreigd door de concurrent en zich minderwaardig in de relatie. Jaloezie heeft veel van hen relaties kapot gemaakt.

Aan de andere kant kun je je natuurlijk afvragen of je een gedeelte van je bisexualiteit niet ontkent en verdrukt op het moment dat je voor één relatie kiest.

Toen de vermoeidheid begon toe te slaan, werd de discussie afgesloten en werd de gezellige intieme bar geopend. De vermoeidheid van de dag werd toen al snel weggedronken en weggedanst.

De volgende ochtend werd er (alweer) in groepjes verder gepraat over eigen onderwerpen.

De zondag werd afgesloten met een zogenaamd "ABC-Spel".

Tijdens het spel mochten er alleen maar positieve dingen ontrent bisexualiteit aan de orde gesteld worden.

Door sommige rake opmerkingen was het een slijtageslag voor de lachspieren. Na de, soms emotioneel verlopende, evaluatie en het afscheid zocht ieder zijn eigen weg naar huis.

Ik kijk uit naar het volgende bi-weekend.

Ted Merkus.

FANTASIE EN SEKSUALITEIT.

(Matthieu Joosten).

Hoe lang ken ik Jeroen?

Zes jaar geleden kwam ik hem voor het eerst tegen. Op een politieke avond. Hij, druk gebarend over Bakoenin en Proudhon, en ik, zwetsend over Marx en Bernstein.

Een mooie jongen die menigmaal mijn stiekeme dromen binnen huppelde.

Hoe lang kén ik Jeroen?

Zes jaar later. We lopen haastig naar de trein die zometeen mij terug naar Venlo moet brengen. Ik treuzel.

Eigenlijk wil ik niet met die trein mee, ik wil nog blijven.

Juist nu ik hem begin te kennen, afscheid.

Doe de groetjes aan René, een kus en dag.

In de trein luister ik naar het interview, moe maar bevredigt.

Het is 8 februari en een warme vroege lentezon kleurt de reizigers goudgeel.

IJl en ijdel, alles is ijdel, fluistert de wijze Salomon in mijn hoofd als ik telkens weer de zin terugspoel "Een verdere reden, (...) is dat ik jou een leuke jongen vond."

Jeroen, ik ken hem pas.

Ik wil beginnen met een wat formele vraag. Waarom ben je lid van het N.V.I.H. COC? Heel veel mensen kunnen namelijk moeilijk begrijpen waarom iemand die zij zouden zien en plaatsen als hetero, lid wordt van het COC. Wat zou je daarop antwoorden?

Dan zou ik eerst moeten antwoorden waarom ik lid ben geworden. Het was een impulsieve reactie. Zo van: "Nou, dat doe ik maar".

Ik had er eigenlijk niet zo over nagedacht.

Ik kan er nu wel argumenten voor aangeven. Ik beschouw mezelf niet als hetero en niet als homo, ook niet als biseksueel -daar geloof ik helemaal niet in. Ik denk dat mensen seksueel zijn, en dat ze zich als zodanig moeten kunnen ontwikkelen. Daarom voel

ik me ook verbonden met de homo-beweging. Ik vind het ook belangrijk om de homo-beweging te volgen en als ik lid van het COC ben, ben ik daar toe beter in staat -niet alleen via het landelijk COC, bijvoorbeeld dat blad de SEK, wat best aardig is om te lezen maar ook op lokaal nivo, het COC Venlo. En ook omdat ik in de actiegroep Mannen tegen Seksisme zit en zo ook wil aansluiten op discussies binnen het COC.

Mannen tegen Seksisme?

Die doen op het ogenblik niet veel, maar wel genoeg. Het is een actiegroep ontstaan uit de mannenbeweging en die zegt: "Je kunt heel lang praten over mannenemancipatie, en dat is ook prima, bewustwording en zo, maar op een gegeven moment moet je met die persoonlijke bewustwording naar buiten toe; en je moet die persoonlijke bewustwording omzetten in maatschappijverandering".

Vandaaruit zoek ik ook aanknopingspunten met het COC.

Een verdere reden, een eigenlijk heel naieve, om lid van het COC te worden is dat ik jou een leuke jongen vond.

Je gebruikt de term seksisme.

Zou je aan kunnen geven wat die term voor jou betekent?

Seksisme is eigenlijk een verzamelnaam. Voor mij betekent het ten eerste een scheiding tussen mannen en vrouwen, dus naar geslacht, maar ook dat aan dat geslacht een bepaalde rol wordt toebedeeld. De maatschappij is onderverdeeld in mannelijkheid en vrouwelijkheid. Deze twee zaken vullen elkaar aan. Mannelijkheid betekent dan stoer, zakelijk, rationeel, het initiatief nemen. Vrouwelijkheid dat betekent meer afwachtend, verzorgend, ondersteunend, meegaand, compromiszoekend.

Dit soort dingen vullen elkaar aan. Als dit soort dingen elkaar aanvult, ga je uit van een bepaald heteroseksueel systeem. Dan kunnen mensen niet volmaakt gelukkig worden zonder man of vrouw aan hun zijde. Bij mannen leidt het tot afstomping. Mannen zouden ook de mogelijkheid moeten hebben om bepaalde kwaliteiten te ontwikkelen, als emotionaliteit, verzorgend, bemoederen, opvoeden van kinderen.

Maar als ze die vrouwelijke kwaliteiten willen ontwikkelen, dan moeten ze wel de traditionele rolpatronen aan de kant zetten. Het seksisme doorbreken.

MANNENMAGHT.

Als je kijkt naar machtsstructuren, dan bemerk je een bepaalde machtsverdeling tussen mannen en vrouwen. In die verdeling tussen mannelijkheid en vrouwelijkheid zit ook een stuk machtsongelijkheid. Mannelijke eigenschappen worden in deze maatschappij veel hoger gewaardeerd dan vrouwelijke

Daartegen probeert Mannen tegen Seksisme te ageren. Mannen moeten hun eigen mannelijkheid afbreken en dat speelt ook op het gebied van seksualiteit. Als je als man je mannelijkheid wilt afbreken en je vrouwelijkheid wil herwaarderen en ontwikkelen, dan verlaag je je -in de ogen van andere mannen- tot vrouw. Je wordt dan vergeleken met vrouwen, dus minder gewaardeerd, en wie wil dat?

Die machtsongelijkheid is een belemmering voor mannen om hun vrouwelijkheid te herwaarderen. Ik denk dat elk mens een aantal eigenschappen heeft, maar dat deze maatschappij deze eigenschappen bij mannen in een bepaalde richting stuurt en zo ook bij vrouwen.

Het is een kwestie van heronderzoeken bij jezelf, bewust worden van je kwaliteiten en die dan ontwikkelen.

Ik noemde al een aantal voorbeelden zoals emotionaliteit. Ook mannen kunnen huilen. Maar dat is niet alles: als man zijnde, je angsten en zenuwen laten zien, dat niet verstoppen of verbergen. Als je je daar bewust van bent en het leert te ontwikkelen, gebeurt dat ook.

De lichaamstaal van mannen is heel robuust: mannen maken heel erg korte en strakke bewegingen, terwijl vrouwelijke bewegingen veel ronder zijn en sierlijker. Als je dat soort dingen toelaat dan kun je zien dat bij veel mannen de bewegingen veel sierlijker worden, en mooier.

Heb jijzelf negatieve ervaringen wat het afbreken van je mannelijkheid en het tentoonspreiden van onmannelijk gedrag betreft?

Roept dat bijvoorbeeld spanningen op bij andere mannen die dat niet willen doen en vasthouden aan bepaalde mate van mannelijkheid?

Heb je wel eens botsingen met andere mannen gehad hieromtrent?

Nee, niet direkt, maar ik heb het wel als zodanig gevoeld. Ik ben nooit in

elkaar geslagen of met echt agressief gedrag gekonfronteerd, het is meer een onderdrukking die ik mezelf opleg denk ik, doordat ik mezelf nog teweinig manifeesteer. Ik laat nog weinig onmannelijk gedrag zien, omdat ik bang ben voor de konsekwenties.

Mannen onder elkaar laten stoer gedrag zien. Als je daarvan afwijkt krijg je te maken met represailles: je wordt gestraft voor je onmannelijkheid. Ik denk dat dat veel mannen weerhoudt van hun emancipatie en mijzelf ook.

Als je je daar bewust van bent en je hebt mensen om je heen waar je op kunt bouwen, dan geloof ik dat je er op een moment doorheen kunt. Ik verkeer in een vrij beschermde omgeving waar dit soort dingen min of meer getolereerd worden of zelfs gestimuleerd, dus ik heb niet altijd direkt te maken met konfrontatie.

Je zegt dan in jezelf een politie-agentje zit die jou tegenhoudt op 't moment dat je onmannelijk gedrag wilt vertonen.

Ja precies.

Kun je daar konkrete voorbeelden van geven: momenten waarop dat agentje actief is. Dat je op een bepaald ogenblik iets wilde doen, maar proefde: "Nee, dat kan nou niet"? Bijvoorbeeld uit je jeugd. Ik heb dat gen keer op de lagere school gehad. Ik was me al vrij vroeg bewust van mijn homoseksuele gevoelens. Ik had er geen naam voor, ik had gewoon dié gevoelens. Ik wist toen wel heel duidelijk b.v.: "ik mag maar ongeveer vijf tellen mijn arm op de schouders van mijn vriendje leggen, maar dan ook geen tel méér", want dat kon op de een of andere manier gewoon niet. Er was iets. Je voelde dat iets als een spanning. Heb jij soortgelijke ervaringen?

Ik heb een heel direkte ervaring. Vroeger speelde ik als klein kind in het bos, het avontuurlijke verkennertje spelend met een mes en een katapult. Toen ik een jaar of elf was ging ik met drie jongens weg. We hadden een soort hut gebouwd. Daar doken we met z'n drieën onder. Op een bepaald moment, het was raar, een beetje stil en koud en we kropen maar bij elkaar. Voordat we het in de gaten hadden zaten we bij elkaar in de broek, elkaars pik te betasten. Dat was eigenlijk een heel rare ervaring. Ik kan mij ook niet in mijn geheugen terughalen waarom dat eigenlijk gebeurde, maar het gebeurde gewoon. Wij betasten elkaar, maar het was niet lang, maar toch

lang genoeg voor een hevige indruk. Ik wist, toen het gebeurd was, dat dit niet kon. Hier mocht niemand iets over vertellen: dit is gebeurd, alla, wij weten het met z'n drieën, maar daar mag je niks over vertellen. Ik voelde mij dan ook behoorlijk beschaamd, toen een jongen dat wel vertelde of naar die situatie, dat voorval, insinueerde. Ik keek die jongen toen heel verschrikt aan, zo van: "hoe kun je dát nou vertellen, je weet toch dat je dat niet mag zeggen".

Je had iets van een schuldgevoel?

Ja.

Je bent opgevoed tot hetero, je bent nu lid van het COC en wilt je mannelijkheid afbreken. Hoe zie je homoseksualiteit daarin?

Homoseksualiteit als term, daar kan ik geen moer mee. Om je op het begrip homoseksualiteit te organiseren vind ik nogal konservatief.

Volgens mij ontwikkelt zich op elke norm, elke tendens, een tegentendens. Een logiese reactie op heteroseksualiteit is homoseksualiteit.

En als je zegt: "Ik ben homoseksueel", dan zeg ik: "Da's flauwe kul".

Je bent niet homoseksueel, net zo goed als mensen niet heteroseksueel zijn. Mensen zijn seksueel. Je hoort wel eens "ik ben niet heteroseksueel, ik ben niet homoseksueel, maar ik ben biseksueel".

Daar geloof ik niet in, want je bent kontinu je eigen seksualiteit, die heel erg divers is, en alle richtingen opkan, in hokjes aan het plaatsen.

Je seksualiteit heeft heel veel verschijningsvormen en die kun je niet uitdrukken in hetero, homo of bi.

En daarom zeg ik: "Mensen zijn seksueel", en daarin moet je je ontwikkelen. Het is natuurlijk een feit dat homoseksualiteit in deze maatschappij onderdrukt wordt. Dus vind ik het wel goed dat mensen zich op homoseksuele gevoelens organiseren: homoseksuele gevoelens worden onderdrukt, dus daartegen moeten wij ten strijde trekken.

PORNOGRAFIE.

Pornografie is naar mijn idee onderdrukkend, niet bevrijdend, nog afgezien van de inhoud van de blaadjes. Pornografie is in essentie in een ding al onderdrukkend: mensen wordt afgeleerd hun eigen

fantasie te ontwikkelen en creatief om te gaan met hun seksualiteit, omdat direkte, kant en klare plaatjes, beelden en effecten worden aangeboden waarop mensen direkt klaarkomen. Je zou pornografie kunnen omschrijven als een industrie van blaadjes, de totale media, die erop gericht is mensen direkt te laten klaarkomen. Pornografie doodt de fantasie.

Leert dus niet mensen hun eigen seksualiteit te ontwikkelen, creatief ermee om te gaan. Het tragiese gevolg is dat mensen afhankelijk worden van die plaatjes, ze worden afhankelijk van beelden die van buiten af aangereikt worden. Ze stellen zich op als een weerloze konsument tegenover een seksfabriek die allemaal die plaatjes produceert. Op een bepaald moment slaat de verveling toe en daarom wordt er gevraagd naar iets nieuws. Het nieuwe is dan een iets ander plaatje, een pikant detail, het samen doen met kinderen of twee vrouwen met elkaar, die aan elkaars kut zitten te friemelen, waar de vent dan van opgewonden raakt. Of kinderen, of homoseksualiteit of bestialiteit. Om konstant die seksuele prikkel te krijgen kan het doorslaan naar hele rare, enge dingen, zoals sadistische porno met nazi's, hakenkruizen, bondage met ophangen, verkrachten en moord. Er is uit Amerika een trend overgewaaid: de snuff-films, waarin de realiteitswaarde zoveel mogelijk wordt verhoogd. Vrouwen worden dan geworven als foto-model. Later blijkt dan dat ze werkelijk verkracht worden om de spanning en angst van die vrouwen als nog echter over te laten komen. Echter dan echt.

Andere tendensen zijn niet alleen een plaatje laten zien, maar ook het horen daarbij, en het ruiken. Stereoporno noemen ze zoiets.

Alle zintuigen worden gebruikt om klaar te komen. Dat vind ik het allergrootste nadeel van pornografie, los van de inhoud. Mensen leren niet hun seksualiteit te ontwikkelen, nieuwe dingen te ontdekken, het een keer anders te doen dan pik in kut en recht-op-en-neer.

Het gebruiken van je fantasie, die bespreekbaar maken, of die ontwikkelen, da's d'r niet bij.

Dan gaat het ook vervelen.

Er wordt gezocht naar spanning en dan wel spanning tussen twee elementen: man en vrouw, macht en onmacht, initiatief en afwachten, produceren en consumeren. Dus de hele tijd spanning in machtsverhoudingen. Dat geeft in feite ook de machtsongelijkheid

in seksualiteit weer: daar wordt de erotiek, de geilheid, in gezocht. Ik denk dat je van zulke dingen af moet. Het belangrijkste is dat we een nieuwe erotiek, een nieuwe seksualiteit ontwikkelen.

Alle pornoblaadjes aan de kant, zodat we onze eigen fantasie en onze eigen beelden creatief leren ontwikkelen. In dat creatief ontwikkelen past dan het op zoek gaan naar nieuwe spanningen, naar nieuwe spanningssymbolen, bijvoorbeeld spanningen in het vrouwelijke, spanningen in het mannelijke. Niet mannelijke tegenover vrouwelijke, maar mannen die er wat vrouwelijker uitzien, wat heel opwindend kan zijn. David Bowie is daar een klassiek voorbeeld van: toch een man, maar heel vrouwelijk. Dat roept bepaalde beelden bij mij op. Ik denk dat op zoek gaan naar die beelden creatief kan zijn.

Het zoeken naar tendens en tegen-tendens, tegenpolen in het bestaande: iets wat net even anders is dan het normale, daar moet je nieuwe, creatieve krachten zoeken.

Wat wel eens wordt vergeten is het zoeken naar nieuwe erotiek en seksualiteitsbeleving, is de geilheid.

Wat betekent geilheid, waar wordt je geil van?

Dan kun je wel zeggen: "ik moet gaan zoeken naar plaatjes die niet seksisties zijn", maar ik vind dat je die geilheid centraal moet stellen.

De geilheid, dat blijft?

Ook in de door jouw voorgestelde nieuwe erotiek?

Ja, dat blijft. Dat moet je ook ontzettend waarderen. Geilheid is iets heel moois, het is een geweldige belevenis. Daar moet je naar op zoek gaan. Dat vergt eksperimenteren met lichamen, met bewegingen van lichamen, met seksualiteit. Het is gewoon een groot experiment en daar moet je naar op zoek gaan. Dat moet je aandurven, dus los van allerlei veilige traditionele standjes.

Er wordt wel eens gezegd dat homoporno lang niet zo onderdrukkend is als die heteroporno. Homoporno zou ook veel minder aan rolpatronen gebonden zijn. Wat vind je daarvan?

Ik denk dat dat flauwekul is. Ik denk dat homoporno op zichzelf onderdrukkend is vanwege het je opstellen als weerloze konsument van plaatjes. Het blijft porno, het blijft je fantasie doden door stomme

plaatjes waar je ook nog veel geld voor moet betalen. Ik denk dat er wel een ander verschil is met homoporno: dat heeft te maken met de homo-sub-kultuur.

De hele heteroseksuele wereld kan seksualiteit niet loskoppelen van relaties, houden van en eeuwige trouw, kostwinner en verzorgster.

De homo-sub-kultuur en dan meer de radikale flikkers en ook gewoon de bezoekers van nichttenten, koppelen seksualiteit los van het liefhebben en houden van. Op zich vind ik dat een goede tendens, dat seksualiteit zelf wordt gezien als een wereld van genot: dat is prima en dat moet ook.

Maar en kan ook iets heel slechts van gemaakt worden: dat seksualiteit dan wordt gebruikt als uitlaatklep voor andere frustraties, voor het niet geaksepteed worden door je omgeving, of door jezelf.

Omdat in de homoseksuele subcultuur seksualiteit niet zo strak gebonden is aan liefhebben, trouw of houden van, is de homoporno minder problematies voor de eigen seksualiteitsbeleving dan bij de hetero. Net als bij de heteroporno zie je bij de homoporno weer dezelfde traditionele thema's terugkomen, zoals mannelijkheid, vrouwelijkheid, spanning zoeken tussen macht, een vrouwelijk joch dat met zijn pik zit te spelen en daar 'n stevige bink tegenover. Die symbolen zie je ook terugkomen hier. Ik denk dat je er ook rekening mee moet houden, hoe leuk de homoporno dan ook moge zijn, het is tenslotte een kapitalistisch produkt: de grondvorm is het maken van winst, hetgeen betekent dat er continu iets nieuws moet komen om de konsument te prikkelen tot consumeren.

Homoporno heeft misschien wel een schijn van bevrijding, maar het zit vaak zo allemaal in elkaar dat je het blijft kopen: je wordt als konsument gebonden. Ik zou het liever zoeken in bouwen op eigen kracht, dan te bouwen op de kracht van een kapitalistisch producent.

SEKSSUELE FANTASIEËN.

Ik heb zelf een bepaalde ontwikkeling gehad. Ik ging eksperimenteren met m'n eigen lichaam. M'n lichaam als genot op zichzelf gaan beschouwen, zelf je eigen lichaam gaan waarderen.

Auto-erotiek?

Ja precies, masturbatie, noem maar op. Meestal vindt masturbatie plaats in beelden die je dan weer hebt gezien op de teevee of vrouwen die over straat liepen, of pornoboekjes en je daar op

af trekken.

Maar masturbatie kan ook heel wat anders zijn. Het proberen te fantaseren over bepaalde onderdelen van de seksualiteit: het hoeft niet direkt verbonden te zijn aan het lichaam. Maar dat is wel bijzonder moeilijk. Dat merk ik aan mezelf. Ik zit de laatste tijd in een terugvalperiode. Ik kom daar moeilijk overheen. Ik ben erg afhankelijk van beelden. Ik lig dan in bed en denk: "Waar zal ik nu weer eens over gaan fantaseren, er is helemaal geen seksie pose geweest in een film, wat vervelend nu". Ik heb geen beelden meer. Het slijt allemaal zo, wat moet ik daarmee? Een enorme armoede proef ik aan seksuele creativiteit. Ik ben heel erg afhankelijk van die beelden.

Ik heb heel vaak bij mijn seksuele fantasieën zitten denken dat ik met iemand vree, maar dan helemaal niet zo sterk aan die ander gedacht, maar gewoon aan mijn eigen lichaam, of zo.

Dan denk ik in eerste instantie dat dat heel erg egoïsties is, dat je enorm jezelf zit op te hemelen, maar anderzijds is het ook best fijn.

Ja, ik denk ook dat dat de goede manier is. Maar ik wil daarmee aangeven dat het moeilijk is om los te komen van dat beeld van weerloze konsument. Dat het aangeeft dat je nooit je eigen fantasie hebt leren ontwikkelen. Waar ik ook voor zou willen pleiten, is om masturbatie te erkennen als auto-erotiek, vrijen met jezelf en dat ook als een wezenlijke vorm van seksualiteit zien.

Hier stopt de band, maar we praten nog uren door. Jeroen is namelijk ook nog totaalweigeraar. Hij wil niet in dienst en ook geen beroep doen op de Wet Gewetensbezwaren voor een vervangende dienstplicht. Hij heeft een afkeer van het leger. In het leger wordt je een man! Mannelijkheidswaanzin ten top! En daar doet hij mooi niet aan mee.

Hij wil geen man worden. Hij is net bezig zijn mannelijkheid af te breken. Hij wil zich niet laten keuren door gewetensloze militaire autoriteiten. Hij wil breken met mannelijkheid en met militarisme.

Hierover zal hij een artikel schrijven voor de volgende Pink People. Jeroen geeft ook een Nieuwsbrief uit. Hierin schrijft hij over zijn belevenissen, zijn gevoelens en zijn seksualiteit. Je kunt je abonneren op die Nieuwsbrief, door fl. 25,-- over te maken op giro-

nummer 5498029 t.n.v. Jeroen Kouwenberg, Romeinenstraat 130, 5935 SK Stoyl. (Telefoon 077-31145).

Homogroep

De homogroep van het Humanitisch Verbond heeft in samenwerking met de Volkshogeschool Overcinge een zomerweek georganiseerd die van 2 tot en met 6 juli gehouden zal worden. Centraal in deze week staat het thema: humanisme en homoseksualiteit.

Aanmeldingen en inlichtingen: Volkshogeschool Overcinge in Havelte, tel. 05214-1541.

Openheid over pedofiele relaties

Martijn, het onafhankelijk informatieblad over pedofilie, schenkt in een speciaal themanummer aandacht aan de vraag "Hoe vertel ik het de ouders?".

Niet iedere pedofiel stuit bij de ouders van het kind waarmee hij een relatie heeft, op een muur van onbegrip, zo blijkt uit de vele ingezonden brieven.

Een moeder schrijft: "Ik begreep al snel dat ik moest afwijzen of aksepteren. Afwijzen wilde ik niet. Aksepteren zou mij echter veel energie gaan kosten. Inleven, begrijpen, meevoelen. Om te beginnen hebben we veel gepraat. Uren, dagen (...). Ik heb veel moeten leren, eigen waarden en normen opzij gezet, maar het is de moeite waard geweest.

Niemand lijdt onder zo'n eerlijke, fijne vriendschap".

De redactie van Martijn concludeert voorzichtig dat eerlijkheid en openheid zowel door pedofielen, ouders als kinderen belangrijk wordt gevonden.

"Door eerlijk en open te zijn hoeft de pedofiel zichzelf niet te verloochenen, de ouders weten met wie ze te doen hebben en het kind wordt serieus genomen".

Het themanummer is verkrijgbaar bij Martijn, Postbus 442, 7900 AK Hoogeveen. Tel.: 05280-77538. Een los nummer kost fl. 5,00.

DE ANDER...

"Is er iets?"

"Nee... niets."

"Heb je iets in je oog zitten?"

"Een stofje, maar het is er al uit."

Hij had dus zijn traanplukken gezien. Zou hij dan ook niet opletten, vroeg hij zich verwonderd af. Hij liet zijn ogen naar de uithoek van zijn oogkassen draaien om de jongen die naast hem zat te bespieden.

Er was niets opvallends te bespeuren aan zijn gezichtsuitdrukking, behalve dan zijn ogen die strak gericht waren op het doekgebeuren: de lippen waren breeduit ontspannen, dat was aan de regelmatige lijn van de snor te zien en de wenkbrauwen schenen het blanke voorhoofd glad te strijken.

Slechts zijn ogen bewogen op de schijnbare cadans van de filmbeelden die elkaar moeiteloos opvolgden. Hij had al na vijf minuten het volgen van de film moeten opgeven. Niet zozeer omdat ze oninteressant was, maar gewoon, omdat hij weer langs hem zat: of beter: in hem, in zijn gedachten. Al zijn energie werd door die buurman opgeslorpt: de ademhaling werd kort gehouden om de zijne beter te kunnen registreren, lichaamsbeweging tot een minimum beperkt om niet nodeloos aandacht te trekken, want hij wilde hem ongemerkt bespieden, analyseren, observeren. Zijn regelmatige ademhaling, de armen die ontspannen op de benen rusten, de koele lange vingers die uitgespreid op de knieën lagen en de voeten, ontdaan van de knellende schoenen, rustend op de stoel voor hem. En dan weer terug met de gretig observerende ogen en registrerende hersenen, elk detail nog preciezer bestuderend: zijn nagels, ongeknipt, waaronder vuil zich verzameld had, de smalle polsen, de stevige borstkas, de slanke nek, de ongeschoren plekjes, de grote en scherpe neus die de wereld onverbiddelijk in goed en kwaad scheen te verdelen, het over zijn oren gutschend wilde haar, haar

dat nooit de structuur van een kam gekend heeft. En dan, dan natuurlijk de vraag naar wat er zich allemaal achter die grijs groene ogen afspeelde: van zijn lichaam was wat dat betreft weinig te vernemen, of was hij toch helemaal in de ban van het lichtgebeuren?

Om nog beter de poorten tot zijn mogelijke gedachten te kunnen aanschouwen, om ook hier binnen te dringen, bewoog hij onopvallend zijn hoofd nog verder naar rechts.

Hij had echter de langzame beweging bemerkte, schoof naar links en keek de ander recht aan en lachte, en bewoog voorover en aanraakte zijn lippen zacht en tong warme adem.

MJ.

DATGENE WAT NOG STEEDS PIJN DOET.

Datgene wat nog steeds pijn doet is jaloezie
als zoutzuur bijt het in je hersenen:
de immer blijvende gedachten van ontrouw
als koorts zindert het door je spieren:
maakt ze machteloos en moe.

Dan weer soms, vlamt haat op en vernietigingsdrang viert hoogtij
alles en iedereen tussen hem en mij
moet compromisloos wijken
zo niet,
het zal verpulverd worden.

Na het razen keert de moeheid mij
haar aangezicht weder
de ogen kunnen niet meer tranen
huilen alleen heeft geen effect.

En wat blijft is alleen
is alleen
is alleen
is.

MJ.

PUZZEL NUMMER 15.

VERWARRING ...

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										
12										
13										
14										
15										
16										
17										

De horizontale woorden dienen achterste-voren te worden ingevuld.

Horizontaal.

1. Nietsnut-Moeder-Kleine vis.
2. Vloeistofvermenging d.e. wand-Onderwereld.
3. Sportartikel-Bat.
4. Ten bedrage van-Melkdier-Kunstmatige inseminatie-Speelgoed.
5. Wandelplaats-Voegwoord.
6. Niet doen-Bezinksel.
7. Pers.Voorn.woord-Paardewesp-Zeiljacht.
8. Op en neer gaan-Oude maatstok-Struisvogel.
9. Zomermaand-Hondenriem-Iep.
10. Loopvogel-Wereld van Misdad-Meterton.
11. Heibel-Dierendrift.
12. Geheel de uwe-Bid-Slagader-Water bij A'dam.
13. Slagader-Broer van Jacob.
14. Voorjaarsdrank-Friszuur.
15. Walvissoort-Beoordeling.
16. Schikgodin-Beginstreep-Voegwoordje.
17. Reeds-pas geleden-File.

Vertikaal.

1. Sleutelstad-Eenzijdig.
2. Smaldeel-Gummi-Dwarsnast.
3. Soort vruchtensap-Ind.dakbedekking Man van Betsabé-'t Rom.Rijk-Kollektie.
4. Kl.maatje-Metaal-Huurrijtuig-Feestpoort.
5. Gebruikelijk-Muurholte-Opname-Kosten koper-Met name.
6. Base-Week-Griekse letter-Gard-Volgens Akten.
7. Japanse stad-Dwalen-Onwankelbaar.
8. Lastig insect-Wemelen-Pauzeren.
9. Afgesneden Hoofdhuid-Haarwasmiddel-Geestdrift.
10. Soort nylon-Muggelarve-Dolle woede.
11. Soort affiche-Hommel-Uitbouw.

Het best ermee! Groeten Chris.

PRAATGROEPEN !

Er blijkt behoefte aan praatgroepen. De vrouwenpraatgroep is in februari al gestart en voor de mannenpraatgroep is nu ook voldoende belangstelling. Hiermee zal dan ook per omgaande gestart worden.

Dat betekent natuurlijk niet dat voor anderen nu de mogelijkheden om aan een praatgroep deel te nemen zijn uitgesloten.

Je kunt je gewoon blijven opgeven, want bij voldoende belangstelling wordt er gewoon weer een groep gestart.

Aanmeldingen/informatie:

Vrouwengroep : Janneke, tel. 077-70150.
Mannengroep : John, tel. 077-45147.

DE WERKGROEP OPVANG & INTRODUKTIE!

Deze groep staat niet alléén open voor nieuwkomers!

Hij is er ook voor jou.

- om zo maar eens een praatje te maken over de dingen die je bezig houden;
- voor deelname in een praatgroep;
- om zomaar even op te bellen voor een korte babbel;
- introductie op soos, in bars, of andere dingen die voor jou nog wat moeilijk zijn;
- enz.

* Janneke, tel. 077-70150.

* Anita, tel. 077-28781.

* Clemens, tel. 077-24463.

* John, tel. 077-45147.

(Na jarenlange inzet, heeft Chris zich nu teruggetrokken uit de werkgroep Opvang. Zijn plaats werd ingenomen door Anita. Dank aan Chris, welkom aan Anita).